

Drept procesual civil

Speta 1

La data de 9 iulie 2014, A în calitate de soție, se prezintă la dumneavoastră, în calitate de avocat, și vă solicită o consultanță juridică, respectiv un demers judiciar, plecând de la următoarea situație de fapt:

„A (soție) și B (soț) s-au căsătorit la data de 1 februarie 1992. În urma derulării căsătoriei au rezultat 2 copii : C1 în vârstă de 17 ani și C2 în vârstă de 21 de ani. În perioada 2007 – 2008 soțul B a început o relație sentimentală și intimă cu numita D, aspect care a condus la o puternică deteriorare a relațiile de familie și căsătorie. În aceeași perioadă (2007 – 2008) soțul B a și părăsit domiciliul conjugal, mutându-se cu D. În urma certurilor și discuțiilor purtate pe această temă, soțul B a renunțat la relația cu D, revenind în domiciliul conjugal, la sfârșitul anului 2008. Ulterior, în perioada 2012-2013, discuțiile în contradictoriu cu soțul B au continuat pe diverse teme (cheltuieli comune, decizii familiale, creșterea și educația copilului minor, etc.). Aceste discuții au culminat cu părăsirea, de către soțul B, a domiciliului conjugal, în data de noiembrie 2013, dată de la care nu a mai existat nici un fel de contact sau discuție între cei doi soți. Soțul B a motivat această decizie pe aspectul că soția A nu îl susține în deciziile majore pe care dorește să le ia și nu participă cu nimic la cheltuielile necesare și utile în cazul unei căsătorii, fiind casnică. De asemenea, A menționează că ultimul domiciliu comun s-a aflat pe raza sector 4 București, însă în prezent nici unul dintre soți nu mai are domiciliul în sectorul 4 (A locuiește în sectorul 2, iar B pe raza sectorului 3)”.

Lucrarea profesională nr. 1: A (soție), vă solicită un punct de vedere legal cu privire la modalitățile legale de desfacere a căsătoriei (variante, durata, costuri, consecințe). De asemenea, A vă aduce în discuție posibilitatea acordării unor despăgubiri pentru prejudiciul produs ca urmare a desfacerii căsătoriei, respectiv instituirea unei prestații compensatorii ca urmare a pronunțării divorțului. În calitate de avocat, redactați un punct de vedere legal cu privire la solicitările lui A (soție).

Lucrarea profesională nr. 2: În calitate de avocat a lui A, redactați o cerere de chemare în judecată prin care să solicitați desfacerea căsătoriei față de B, respectiv plata unor despăgubiri pentru prejudiciul produs ca urmare a desfacerii căsătoriei, respectiv instituirea unei prestații compensatorii ca urmare a pronunțării divorțului.

Lucrarea profesională nr. 3: În calitate de avocat a soțului B, redactați actele de procedură necesare în vederea respingerii capetelor de cerere inserate de A (conform problemei 2), respectiv pentru instituirea în favoarea lui B a plății unor despăgubiri pentru prejudiciul produs ca urmare a desfacerii căsătoriei.

Speta 2

Reclamanta A, o societate care comercializează produse electronice, a depus o cerere de chemare în judecată la Judecătoria sectorului 1 București, împotriva pârâtului B, cu domiciliul în Brăila, solicitând obligarea acestuia la plata sumei de 180.000 lei, cu titlu de plată parțială, parte exigibilă din prețul datorat, precum și obligarea pârâtului la plata unor daune interese pentru neîndeplinirea obligației de preluare a bunului, în cuantum de 1% din valoarea contractului - de 500 mii lei - pe zi de întârziere, până la data la care bunul va fi ridicat de acesta, la locul convenit prin contract.

În privința competenței Judecătoriei sectorului 1 București, reclamanta a arătat că, potrivit contractului de vânzare-cumpărare tipizat, încheiat între A și B, s-a convenit ca orice dispută între părți să fie de competența instanței de la sediul vânzătorului, astfel încât, în lipsa unei norme de competență teritorială exclusivă, prin voința părților, a fost aleasă Judecătoria sectorului 1 București să soluționeze cererea, inclusiv cu privire la plata prețului.

Pe fond, reclamanta a arătat ca, prin contractul încheiat între părți, A a vândut lui B un echipament electronic în schimbul prețului de 500.000 lei, din care a fost achitată doar o primă tranșă, în cuantum de 120.000 lei.

De asemenea, pârâtului B, în calitate de cumpărător, îi revine obligația de a plăti daune-interese de 1% din valoarea contractului, în cazul în care nu își va îndeplini obligația de a ridica bunul vândut de la locul convenit prin contract pentru livrarea echipamentului.

Reclamanta a arătat în cuprinsul cererii că și-a îndeplinit obligația de a notifica pârâtul cu privire la livrarea bunului în depozitul convenit, însă acesta a refuzat să se prezinte pentru preluarea bunului vândut.

Prin rezoluție, în vederea determinării taxelor judiciare de timbru și a competenței, completul căruia i-a fost repartizată cauza a pus în vedere reclamantei să precizeze dacă suma pretinsă prin cerere, de 180.000 lei este exigibilă sau dacă întreg restul de preț, de 380.000, îndeplinește cerința exigibilității.

Reclamantul a depus o precizare în care a arătat că, în raport de termenele de plată convenite cu pârâtul, întreaga sumă datorată cu titlu de preț este exigibilă, însă, pentru considerente de ordin fiscal, înțelege să pretindă, ca plată parțială, doar suma de 180.000 lei, pe care o pretinde ca fiind exigibilă.

După comunicarea cererii, pârâtul a invocat, prin întâmpinare, excepția necompetenței materiale a Judecătoriei sectorului 1 București, motivată pe împrejurarea că, așa cum arătat de către reclamant prin precizarea depusă la dosar, creanța exigibilă este de 380.000 lei, ceea ce atrage competența Tribunalului.

În privința competenței teritoriale, pârâtul a solicitat să se constate că aceasta aparține fie Tribunalului Brăila, în cazul în care va fi admisă excepția privitoare la competența materială procesuală valorică, fie Judecătoriei Brăila, întrucât:

- dispoziția contractuală privitoare la atribuirea competenței instanței de la sediul profesionistului este lovită de nulitate absolută;
- pârâtul B este grefier la instanța la care a fost înregistrată cauza, astfel încât prevederile referitoare la competența alternativă împiedică, în mod absolut, soluționarea cererii la instanța la care el își desfășoară activitatea.

Prin cerere reconvențională, depusă odată cu întâmpinarea, pârâtul-reclamant a solicitat rezoluțiunea contractului de vânzare-cumpărare și obligarea reclamantei-pârâte la restituirea prețului achitat, întrucât aceasta și-a îndeplinit cu întârziere obligația de a livra bunul, iar față de caracterul esențial al termenului de livrare, livrarea nu mai poate fi realizată după împlinirea termenului, astfel încât se impune desființarea contractului din culpa reclamantei-pârâte.

Prin răspunsul la întâmpinare, reclamanta pârâtă a solicitat introducerea în cauză a pârâtei C, soția pârâtului reclamant B, astfel încât și aceasta să fie obligată la plata diferenței de preț și a penalităților de întârziere.

La primul termen de judecată, reclamanta-pârâtă și pârâtul-reclamant B au prezentat instanței un acord intervenit ulterior depunerii cererii de chemare în judecată, a întâmpinării și a răspunsului la întâmpinare, prin care, în baza art. 126 C.proc.civ, au convenit ca judecata cererii principale să se efectueze la Judecătoria sectorului 1 București.

Cu privire la cererea reconvențională, prin convenția încheiată s-a recunoscut dreptul pârâtului-reclamant de a invoca excepția de necompetență materială și teritorială.

La același termen, instanța, în temeiul art. 131 C.proc.civ, verificând competența, a pus în discuția părților excepția de necompetență materială și teritorială a Judecătoriei sectorului 1 București în privința cererii principale și a cererii reconvenționale, solicitând părților să pună concluzii și cu privire la valabilitatea acordului intervenit între părți în acest sens.

Reclamanta-pârâtă a susținut, sub acest aspect, că alegerea competenței a intervenit în condițiile art. 126 C.proc.civ, iar pe de altă parte, în măsura în care ar fi fost încălcate dispozițiile legale privitoare la competență, prin încheierea acordului, orice vătămare eventuală nu mai subzistă.

În plus, prin introducerea în cauză, în calitate de pârâtă, a soției lui B, numită C, care are domiciliul în București, au devenit aplicabile prevederile art. 112 C.proc.civ.

Reclamanta-pârâtă a invocat excepția necompetenței materiale și teritoriale a Judecătoriei sectorului 1 București cu privire la cererea reconvențională, în raport de dispozițiile imperative ale art. 127 alin. (1) C.proc.civ, solicitând disjungerea cererii reconvenționale și trimiterea acesteia la o instanță competentă material, aflată în circumscripția unei curți de apel învecinată cu Curtea de Apel București.

Pârâta C a invocat inadmisibilitatea introducerii sale în proces prin răspunsul la întâmpinare, iar în subsidiar a invocat necompetența Judecătoriei sectorului 1, întrucât nu era căsătorită cu pârâtul B la data încheierii contractului, astfel încât apreciază că sunt îndeplinite condițiile art. 112 alin. (2) C.proc.civ, fiind chemată în proces exclusiv pentru a atrage competența acestei instanțe.

Lucrarea profesională nr. 4: În calitate de avocat al reclamantei-pârâte, formulați note de ședință cu privire la excepția de necompetență invocată de către instanță în privința cererii principale și a celei de necompetență invocată de pârâta C, precum și cu privire la valabilitatea acordului intervenit între părți cu privire la competență;

Lucrarea profesională nr. 5: În calitate de avocat al pârâtului-reclamant B, formulați note de ședință cu privire la competența instanței în ceea ce privește cererea principală, cererea reconvențională și valabilitatea acordului încheiat între A și B.

Lucrarea profesională nr. 6: În calitate de avocat al pârâtei C, formulați note de ședință cu privire la regularitatea introducerii în cauză a pârâtei C prin răspunsul la întâmpinare, precum și cu privire la excepția de necompetență invocată de aceasta.